

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Skændes eller ikke skændes: Jeg tager bare fat i fakta, og fakta er, at ministeren i ly af denne lovgivning har flyttet datoerne fra 2002 til 2006 i en lang række tilfælde, på trods af at alle relevante brancheforeninger på området har sagt, at de kun skulle bruge 3 år.

Vi forstår det ikke, og vi forstår heller ikke, at ministeren ikke kunne oplyse os om det i åbenhed, men at vi skal grave i det, fordi miljøorganisationerne gør os opmærksom på det. Det blev ikke klart fremlagt for Skatteudvalget, at ministeren ville bruge dette lovforslag til at flytte de oprindelig udmeldte datoer, og derfor bliver vi selvfølgelig rasende. Og vi opdager oven i købet, at datoen ikke bare bliver flyttet til det tidspunkt, industrien kræver, men bliver flyttet længere. Det forstår vi ikke, hr. minister, og derfor bliver vi nødt til at grave videre i sagen i det nye år.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I den bemærkning, miljøministeren kom med til hr. Frank Aaen, var der en indrømmelse, som betyder, at den bemærkning, som har stået i nogle af svarene om, at man kan undlade udfasning, fordi man har fået en afgift, ikke er motivet for, at man undlader tidlig udfasning. Motivet er, at det har nogle omkostninger, men i det omfang, det kan lade sig gøre, og i det omfang, omkostningerne er acceptable, sker der en udfasning inden 2006, uanset at man har denne afgift, så vi ikke bagefter står i den situation, at vi kan sige, at der er indført en afgift for afgiftens skyld og ikke for miljøets skyld.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

En gang til, én gang til: Vi fastsatte oprindelig en målsætning om 2006, det er suverænt den mest ambitiøse målsætning, og alle sagde, at det ikke kunne lade sig gøre. Men så viser det sig, at den danske industri er meget dygtig, og at det rent teknisk måske allerede kan lade sig gøre i 2002, og for nogle virksomheders vedkommende er det allerede en kendsgerning, at stofferne er faset helt ud i dag.

Men så sender Miljøstyrelsen sagen i høring og spørger: Hvad bliver resultatet, hvis vi nu rykker fristen frem fra 2006, som det oprindeligt var meningen, til 2002? Svaret er, at hvis der er

tale om små anlæg, ville en enkelt virksomhed i Danmark komme i alvorlige vanskeligheder, og for store anlægs vedkommende ville hele industrien komme i vanskeligheder. Så siger vi: O.k., så rykker vi fristen til 2006. Den beslutning er truffet længe før behandlingen af dette forslag, og i skatteministerens bemærkninger er der redegjort for, at beslutningen er truffet før fremsættelsen af forslaget.

Men forslaget har den gode virkning, at virksomhederne bliver motiveret til at udfase så hurtigt som muligt. Det er ikke sådan, at denne afgift kan legitimere en fristforlængelse, om jeg så må sige. Fristforlængelsen blev besluttet på et sagligt grundlag længe inden behandlingen i Folketinget af lovforslaget, men det er imidlertid på det punkt, der har været misforståelser i besvarelsene. Jeg mener ikke, at svarene har været forkerte, men de har kunnet give anledning til misforståelse, og derfor har jeg prøvet at ligge vandret i luften for at rette den misforståelse. Det vil jeg meget gerne gøre her, og så vil jeg i øvrigt sige tak for et godt samarbejde og sige, at det, vi nu gør, svarer i øvrigt også fuldstændig til den aftale, der blev indgået om finansloven.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg er selvfølgelig også tilfreds med, at den misforståelse blev ryddet af vejen, men det forklarer stadig væk ikke, hvorfor fristerne bliver flyttet til 2006, altså længere end industrien har bedt om.

Jeg er godt klar over, at der er en enkelt virksomhed, der har problemer, men vi har hele tiden sagt: Lad os dog se på den enkelte virksomhed og give den dispensation, hvis den har brug for det for at kunne overleve. Det ville være helt i orden, men at lave en generel forlængelse kan ikke begrundes med industriens krav og hensynet til virksomhederne. Det kan efter vores opfattelse kun skyldes et eller andet hensyn til EU og WTO, som truer Danmark med, at det er en teknisk handelshindring, hvis vi gør den indsats for miljøet, som miljøministeren oprindelig var indstillet på, og derfor vil vi bore videre i sagen i det nye år. Det er vores opfattelse, at miljøministeren har bøjet sig for trusler fra EU og WTO om, at vi får sager om tekniske handelshindringer på halsen, og det vil vi have frem i lyset, så der ikke bare bliver gennemført noget under dække af en ellers udmærket lov.